

בית החולים 'סורוקה' ישלם פיצויים בסך 100 אלף שקל:

"טענת בית החולים בלתי ראויה אפילו להישמע"

כך קבעה השופטת טהר שחף בפסק הדין שניתן בתביעה שהגיש תושב הנגב, שהכליה שהושתלה בהוּפּו חדלה לפעול לאחר שקיבל תרופה האסורה בשימוש למושתלי כליה ■ טענת 'סורוקה' כי הטיפול שניתן לפונים לחדר המיון הוא בגדר המלצה בלבד - נדחתה

בתו לפעול גם על-פי אמת מידה שנקבעה בהלכה וגם לפי אמת מידה בסיסית על-פיה עליו לפעול. לא זה הסטנדרט המצופה מרופא המשמש בחדר מיון, שלא רק התעלם מאזהרה מפורשת על גבי התרופה שעל נטילתה הורה, הנה התעלם במופגז על-פי דעות התובע ממנו ומתחנתו לשקוד ולברר יותר. התובע לא זכה לקבל מבית החולים את הטיפול הרפואי שלו היה זכאי."

לפיכך, פסקה השופטת טהר שחף על תשלום פיצויים לתובע בסך של 80 אלף שקל בגין כאב וסבל, עוגמת נפש, אשפוז והחשש לאיבוד כלייתו המושתלת והצורך בהשתלה נוספת, וכן 20 אלף שקל נוספים בגין הוצאותיו, ובהן חוות דעת רפואיות שצורפו לכתב התביעה, לצורך משפטו. מ'סורוקה' נמסר בתגובה: "האירוע היה שלושה חודשים לאחר נטילת התרופה על-ידי התובע, למספר ימים בלבד, והעור בדה היא שגם על-פי קביעת השופטת לא נגרם נזק לתפקוד הכליה. בשלב זה אנו לומדים את פסק הדין ונשקול את צעדינו

המיון ב'סורוקה' כי יתייעץ עם רופא נפ' רולוג (מומחה לכליה), באשר למתן אותה תרופה, אך לטענת התובע, הוא נענה בש' לילה בטענה כי כך נהוג בבית החולים. התובע, כך עולה מפסק הדין, נטל את התרופה ולאחר זמן קצר הפסיקה כלייתו המושתלת לפעול. האיש אושפז בבית החולים למשך שבועיים, ולמולו הורה הכליה לפעול, אם כי הובע חשש כי תפקודה העתידית עלול להיפגע. בית החולים 'סורוקה', כך נאמר בפסק הדין, טען מנגד כי הטיפול שניתן לפונים לחדר המיון הוא בגדר המלצה בלבד, וכי על החולה להתייעץ בכל מקרה עם הופא המשפ' זה שעליו לאשר את הטיפול.

השופטת טהר שחף דחתה את גרסת בית החולים וקבעה, "אני מוצאת את טענת הנת' בעת, כי לתובע היה די הוותר זמן להתייעץ ולברוק אם התרופה שניתנה לו בחדר המיון טובה לו ככלתי ראויה אפילו להישמע". השופטת מתחה ביקורת נוקבת גם כלפי הרופא שטיפל בתובע בהגיעו לחדר המיון. "הרופא", פסקה השופטת שחף, "פעל

פיצויים בסך 100 אלף שקל יהיה על 'ש' רותי בריאות כללית' לשלם לתושב הנגב, מושתל כליה, אשר כלייתו המושתלת חדלה לפעול לאחר שרופא בחדר המיון בבית החור' לים 'סורוקה' הורה לו ליטול תרופה האסורה על מושתלי כליה.

מפסק הדין, שניתן באחרונה על-ידי סג' נית נשיא בית משפט השלום בבאר-שבע, השופטת טהר שחף, עולה כי התובע אובחן בגיל צעיר כסובל מאי ספיקה כלייתית חמור, שה, טופל בדיאליזות, ובשנת 1977 הושתלה בו כליה שנתרמה לו על-ידי אחותו.

בשלהי חודש ספטמבר 2001 פנה האישי לחדר המיון בבית החולים 'סורוקה' בשל כא' בי גב. בחדר המיון, כך על-פי כתב התביעה שהגיש האישי על-ידי בא' כוחו, "עו"ד שי פוני" **דינב**, הוא טופל על-ידי רופא שאינו אורטול' פר מומחה ושוחרר על-ידו בהמלצה ליטול תרופה בשם 'זיוקס', שלימים הורדה מהמד' פים בשל החשש שהיא גורמת להתקפי לב. התובע, שידע כי ישנן תרופות, ובהן גם